

UMĚ SE PSI SMÁT?

Pondělí, 05 prosinec 2016

Čádný z mých psů to určitě neumí. Váše chlupatec vycítí okamžitě vaši náladu, a když máte splín, povám hlavu na kolena, odevzdaně k vám obrátí oči a jeho oči říkají: „Nebu smutná, já tě miluju, a jsem tu jenom pro tebe!“ Každý pejskať to zná…

Chlupatci se od sebe povahově liší, který pes je vášní, jiný rošák, který je chytrý, jiný blbý, který rajstajbl a zase jiný, to je jenom naše chlupaté klubíčko. Ale psa, který se umí smát, jsem znala jenom jednoho. Kdyby to byl pes, nejspíš by se jmenoval Quasimodo, ale protože to byla ve skutečnosti fena, jmenovala se Pepína, Pepička, nebo Pepča, podle nálady majitele. Se svým pánem, bezdomovcem, bydlela v opuštěné zahrádkářské kolonii pod Strahovem. Často jsem se tudy vracela od dcery domů i s pejsany. Prošli jsme zespodu pod Spiritkou, Hybmankou a Kneislovkou, k opuštěnému pískovcovému lomu; nad námi pod stadionem zarostlá tráva křovisky a dole pod cestíčkou plechová ohrada. Kdykoliv jsme šli kolem, slyšeli jsme, jak nějaký pes doráží z druhé strany do plotu. Po čase jsme potkali i majitele psa, jak zrovna vchází dovnitř. Pozdravili jsme se a on se zeptal, jestli na nás máme vypustit svoji fenu, že by si ráda pohrála s mými psy. Já se tvářila dost divně a pak ješitě divněji, když na nás zpoza plotu vypustil hyenu. Evidentně potomek pitbula, ale nejspíš zkrášený s naším hrubosrstým - hezky veliká obluda, divně flekatá a hladkou srst prorostlou štěpou. O co naše vypadala, tak o to měla úžasnou povahu.

Hned začala kolem nás radostně lítat a vyzývat mé psy ke hře. Od té doby, kdykoliv jsme šli kolem, tak jsem zabušila na vrata, aby si Pepča mohla s mými psy pohrát. Touhle cestíčkou chodilo pejskať povícero a tak Pepča měla i víc kamarádů. A když zrovna nebyl žádný kamarád k máni, tak její páníček pro ni vymyslel hru na babu. Hra spočívala v tom, že páníček pykal a Pepína se utíkala schovat nad cestíčku do křoví. Ale nikdy nezůstala na stejném místě naprosto bezhlavně se prodírala křoviskem a zatímco její páníček vykríkával: „Už tě vidím, už tě mám!“ prosmykla k němu zezadu, úmákem mu vrazila do podkolení a pak se radostně páted ním začala odrážet pátedníma nohama, tlamu ve smíchu roztaženou od ucha k uchu, jakoby říkala: „Panečku, to jsem tě zase dobřehla!“

DEERES